

ДІЛО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринок 18, II. пов.
 Конт. вист. шваб. 26.726.
 Адреса телегр. „Діло-Львів“.
 Число телефону 366.
 Рукописи редакція не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА
 в Австро-Угорщині:
 місячно 5— К.
 чвертьрічно 15— „
 піврічно 28— „
 річно 50— „
 у Львові (без доставки):
 місячно 4— К.
 чвертьрічно 12— „
 піврічно 22— „
 річно 44— „
 в Німеччині:
 місячно 20— М.
 річно 14— „
 За зміну адреси платити по 50 с.

Ціна вживошень!
 Рядок вступної, промовистої або без кіляк 80 с. в кварталі 1 К. в кварталі 1'60, в річному часті перед або на початку 2 К. Подорож 2 К. Службові друку і вживошень. Обчислення на суботу і вихідні не роблять.
 Щоби прийняти кошти у Львові 16 с. на провізії 20 с.

Видас: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Паньонко.

Політичні настрої в Києві.

Вітчимам і песимістам. — Знає чути про зміну кабінету з напружні українсько-російські переговори з Росією на мертвій точці. — Радикальнійший земельний закон. — Перед розпадом кадетської партії на Україні.

Львів, 26. липня 1918.

Вісти з української держави приходять до нас в останніх днях тільки скупо й нечисто. З тих більшою цікавістю прислухаємось до кожного голосу, котрий через усі таулящі комунікції до нас наспів. Нині подано відомості, які принесло в останніх днях про політичне положення в Києві одеське „Вільне Життя“. Відомості ці тям цікавіші, що часопись ся стоїть на критичній і оповіщній становищі до гетьмана і його уряду.

Настрої, що панують серед київського громадянства — читаємо в київській листі одеського дивізія — не дуже то рожеві, вкритичні певного рода песимізм. Однак приглянувшись ближше життю, можна побачити всеж таки великий крок вперед, в порівнянні з тим, що мали ми перед кількома місяцями. Українське життя і національна свідомість, минаю перешкод, мимо глузування деяких сильних сего міра йде сміливо вперед і в кожному дні поширюється. Розуміється, воно могло б іти краще і швидше, та не забувайте, серед чих умов приходитьсь нам робити наше діло. І тому, на нашу думку, не слід би деяким занадто вже великим песимістам підривати в громадянстві і ті іскорки на кращу будучність, які ще тліють і які підтримують його в його праці. А то після таких „гробкопатерських“ балачок деякі люди опускають руки, кидають ту працю, яку робили, зазираються перед ширшою боротьбою, а деякі менше свідомі відвертаються від українства. На жаль, таких гробкопатерів серед нашого громадянства багато. Дявне, що від них не уявлялись і наші найсвідоміші одиниці. Кожна реальна праця (а також мусить бути і праця над нашим відродженням), вимагає перш усього часу, витривалості і тактики.

Приглянувшись нашому громадянству, то й воно часто густо не безгрішне. Замість того, щоб вести витривало боротьбу за кожну, хочаб і найменшу дрібницю, ми годинами ведемо балачки про наш сумний стан, про те, що вероги підвостіть чело. Однак протиставити верожи заходів, що реальні, ми не вміємо. Думасмо, що наша молодь звалила виявити в цьому ініціативу і вестити діло послідовності між нашими словами й ділами. А то виходить, що на словах ми світ перезертаємо, а на ділі не привчили ще наші уряди ні маганни до вживання української мови.

Балачки про зміну кабінету, що стидя, знов починають ходити поміті і набирати більш реального значіння.

Загально говорять, що акція Мільюкова і його товаришів, яка мала на меті, перевертавшись відповідно, здобута довіра і вплив серед Німців не удалась. Кадети печують себе не дуже то в примхому положенню і серед них назриває розлам. В звязку з тим стала актуальною і реконструкція кабінету, яка можливо буде переведена в найблизших днях. Що до осіб, які повинні ввійти в кабінет то ходять різні чулки, однак відомо є те, що кабінет повинен бути чисто український.

Справа мирних переговорів затується через те, що большевики ставлять великі домаганія і жадають прилучення до Великої Росії деяких українських територій. Стан вярної конференції доволі серйозній і працювати в тих умовах, які є, доволі трудно.

На третій день по приїзді в Київ в Мільюкова тягущі люди казали: „Становище кадетів в кабінеті міане, як ніколи досі“.

Через кілька днів во кадетській нараді в

уязво Мільюкова, як було прийнято цілу низку секретних постанов що до кадетської тактики, тягущі люди кажуть зовсім ніче: „Становище кадетів у кабінеті дуже хистке“.

Чим пояснюється така швидка зміна? Ключ до цього питання певче дасть остання фраза з інспірованого Мільюковим „сиростовання“ хронікальних заміток у „Відродженні“ та в бундовській „Фолькс-цейтунг“ про місю Мільюкова в Києві. У кінці того сиростовання стоїде: „Нїядам агляды г. Мільюкова хорошо навѣстны“.

Сумніваюся в цьому хїба сам Мільюков та його товариші по партії, бо вони, видно, сподївалися обхїти Німців на козі. Але коза була нековама, а стеженка слизька, — коза послїзнула і...

Річ у тіа, що кадетські погляди й постанови, прийні на останній київській нараді, відомі Німцям краще, ніж це кадетам бажано.

Крім того навіть зовсім невтаємниченям у політичні справи людям відомо, що далеко не всі кадети в один муж тягущі і погожують ся з „українофильством-самостійництвом“ та „німецькою орієнтацією“ деяких надто вже хитрих кадетів.

Через те все Німці не скотїли покладатися на кадетську лїсцяю прихильність.

Правда, кадети вїймались були трохи на гачок і почали во всієї силї залицатися, та справа їх не витамефовалась у Німців, бо ці останні важливі на Українцїв, а не на кадетів.

З другого боку на становищі кадетів обхїбалась ще й иня важна справа — земельна. Віданий теперїшнім правительством земельний закон, що дозволяє віяну купівлю землі до 25 десятин зовсім не заспокоїв селянства. І жисте є відомість, що не вважаючи на острю критику навіть виданого перед цим земельного закону з боку „хліборобів-адвасників“, правительством приступиле до вироблення нового децьо радикальнїшого закону. Зрозумїло, що до цього проекту „хлібороби власники“ ставлять зовсім вероже і шире приятельство їх з деякими теперїшніми міністрами повинно знануга без слїду.

Таким чинем під тиском із двох боків кози не всі, то бодай частина теперїшніх міністрів кадетів мусяг виїти в кабінету. Певче всім вїдеде ся голова міністрів п. Ялауб. Хто вступить його місце, — хочнць трудно вгадати, бо крім деяких кандидатів із українських партій називають і це теперїшнього державного секретаря і Кистаківського — лівог кадета.

Кажуть, що п. Кистаківський хоч і належить до кадетів, але зовсім нібито відсахнувся отого кадетського крупїства та сгас ширим українським савчтївником. На доказ цього нагадують його останній циркуляр усім державним установам про висання всіх газетів українською мовою. Крім Кистаківського ли шиться певне в кабінеті й міністер освіти М. Васильєво, який разом є і ширим кадетом і давній Українцем.

Є деякі ознаки, що в скорому часі серед кадетів на Україні станеться розкол, що розмежує між собою тих кадетів, які широстоят на бік української держави, і тих, які тільки вдають українофілів, щоб легше було адвїгнути „єдиную неделимую Росію“. Чи справді такий розкол станеться, — буде майбуть ясно дуже скоро.

По іменуванні Гуссарєка.

Львів, 25. липня 1918.

Д-р Макс барон Гуссарек ф. Гайндляйн іменованій вчера вечером дефінітивно президентом міністрів. Се іменування попередни довлї і горячі переговори з партіями. Чехи і полудневі Славяни лишились в безоглядній обозиці; через те парламентарна більшість може опиратися передовсім на німецьких партіях. Кандидатуру Гуссарєка підверли віараву тільки християнські суспільні; натомість союз німецьких націоналістів відносился до десигнованого президента міністрів холодно і треба було довших переговорів, щобї преднати сю групу. Найостріше виступали протї Гуссарєка німецькі радикали, що мали сумніви, чи Гуссарек лишисть ся на становищі Зайдлера в чеській справі. На зборах союзу німецьких націоналістів вчора по полудни ся справа рішила ся: радикали лишили ся в меншості, инші члени союзу, — національно-німецька партія, національно-німецьке ведінення і аграрна група згодились голосувати за бюджетовою провїзорією. В своїй резолюції союз рішив подхїкувати д-ру Зайдлерови за видвигнення німецьких постуляцій і заявив, що основний завданням кожного правительства є поглублення союзу з Німеччиною, — але лучення сеї конечности з иншими політичними справами (австро польська розвязка?) є недопустичне.

Що скорше як німецький союз порозумїлись з Гуссарєком Пєляки. В переговорах з галовою польського клубу д-р Тергілем Гуссарек вложив якісь зобв'язання що до поділу Галичини: чи ся справа взагалї буде уянена в програмі правительства, чи буде передана до погодження парламентови, результат буде означковий.

Підчас тих переговорів прийшло до маадї бурї в польських колі: група Длугоша зажадала уступлення обох польських міністрів, Цяквінського за його холодне становище до польського шкїльництва (!), Твардовського за те, що в останніх днях солідаризувався з Зайдлером. Інші партії, користаючи з несприятности консерватистів, прийняли се жадання. Консерватисти витягущі з того острї консеквенції.

Українська Парламентарна Рєпрезентація при таких становищі Гуссарєка до галицького питання, не мала иншого виходу, як рішити голосувати проти бюджетовї провїзорїї.

Яка буде програма Гуссарєка, про се є тільки загальні данї. В рєзюмє в кореспондентом „Az Ujsak“ на запит, чи нове міністарство піддежуєати-ме німецький курс, Гуссарек сказав: „Під німецьким курсом я розумю державний, австрійський курс, що забезпечує державне життя Австрії і не руйнує мира між народами, а скріплює його. Що Німці в Австрії осягнули таке визначне становище, то причина сього є в значній частї у тім, що жадання, за котрі вони вступались, були переважно не тільки німецькими, але й державними конечностями“. В тїй заяві президента міністрів відеської дїєзники бачать заворот зі становища Зайдлера, що було владго партійно — німецьке, на ширшу загально-державну плятформу.

Гуссарек дістане конечну для держави бюджетову провїзорію. Але криза через ще не рішена. Нове міністарство мати-ме до діла з тими самими трудностями і небезпеками у парламентарній волїтї, що мали його недавні попередники. Без основних змін в державнім курсї не можна ворожити йому надто великої довговїчности.

Відень, 23. липня 1918.

З бар. Гуссарєком конферував в Українцїв наперед голова буковинського клубу Василько, потім голова Укр. П. Рєпрезентації Петрушевич. Оби посли інферували про жадання Українцїв в галицькій справі і становище, яке заняв до них д-р Зайдлер. Відповідь бар. Гус

сарека послі передали до рішення новному клубові.

Відень, 24. липня 1918.

Українське Пресоє Вкро доносить: Укр. Парламентарна Репрезентатива мала з початку намір голосувати за об'єднання останніх воєн на південно-західнім фронті на такий же засідання. Але з огляду на змінену ситуацію й особливо з огляду на асигнування на президента міністрів бар. Гуссарека, до якого Українці відносяться в найбільшій мірі довіри з причини його ставлення до реформи календаря (п. Хмельницький і згодом кривий, — Укр. Парл. Рев.) прагнула змістити це рішення і заснувати проти тайного засідання.

Голос народнього учительства.

Нам пишуть: По довгих терпіннях і тяжкій недолі ворухиться прибитий горем нарід Зборівщини, щоб бодіи висказати своє горе, яке утратило його душу, перед світом та представити стан в якому нині знаходиться, на вічу в дні 14. с. м. в Зборові.

Сотні тисячі снів забрав до війська, лишилися тільки жінчини та цілковиті каліки, цілі десятки сіл стерла війна з лиця землі, сотки тисячів жителів остало без духу над головою. Все майно знищено, зрабовано. Осталась одна руйна в десятках тисяч бездомних дідів. Цілі дани урожайного поля стоїть пустором поперетинаних в різних напрямках глибокими ровами. Виглядає неначеби яка зачарована країна ватав. Тільки де не де на руїнах слідають пріжежні ліпавки — кучки осад робами, в яких мешають горожани австрійської держави. Більша частина коротас свій вік в смрих землянках в гелоді і холоді, бож людинство ніхто не інтересується. Нема слів в людській мові, щоб можна вобразити горе і муки тих „Тирольців Сходу“, які пали жертвою своєї найлютішої війни, та на яких полях може й ршавлас судьба Австрії.

Щоби бодай в часті прийти морально бідній людинстві в помічу, уряджено заходом Кр. Тва „Сільський Господар“ віче в Зборові в дні 14. липня (а 12. в Помор'яхах) та устроено 3 днівній курс відбудови і найважнійших адміністративних відомств. Несподівано явилась від всіх учасників велике число представників громади, щоб висказати бодя свої жалі своєї найлютішої доби. Кілько жалів, кілько скрег видко в тім коротім вічевім часі! З якою увагою прислухувалась учасники віча бесідникам, а особливо віпоручникам „Сільського Господаря“, кілько найріжнородніших запитів звернено до бесідників в просьбою о разу.

Трудно однак розводитися в тих кількох стрічках над всім тим, чим спаржилось серце найбужденніших жертв одного з великих побосиц світа своєї найлютішої війни. Виразом цього нехай послужать отсі ухвачені отсі резолюції:

Зборівський повіт виказує в урядовім відомленні ц. к. староства на 70 громад окол 40 громад цілком знищених 3 громаді в 75 проц., 4 громаді в 50 проц., до 25 проц. 8 громад. Стан живого інвентаря вносить за ледви 10 проц. стону передвоєнного, а всего сколо 1/3 часть ґрунту обробленя. До сеї пори на м'яла людинств повітова ві сторони відвчальних властей навіть приближно належатої оліки.

Зокрема стверджує віче, що Ц. В. Г., а зокрема Експозитора для відбудови повітів воєнського і Зборівського в Зелочеві не законна в найменшій мірі своїх обовязків в ділі відбудови повіту і хоч зима зближаєсь, не побудувала для людей навіть примітивних бараків, лишмаючи масу населення змушеного в бараків від голих небом на непогоду, пошести і голод, проте віче домагається від ц. к. Намісництва і Ц. В. Г. приступити сейчас до відбудови в повних розмірах і доставити негайно потрібного матеріалу будівляного для людинств, знищеної війною.

Для тих, що самі відбудовуються, жадає віче сейчас приступити до виплати субвенцій без бюрократичного проволікання цілої справи.

В цілі скорого переведення відбудови домагається віче звільнення на основі особного закону, вглядю розпорядку, від війська всіх воєнно пошкоджених, котрих господарства вістали знищені в війні без дозвешної, не ведучої до цілі бюрократичної процедури.

З огляду на брак ремісників, замагається правительством (мін. кр. обор.) звільнення всіх майстрів і майстерських помічників остібних при відбудові, на основі особного розпорядку без бюрократичних короводів.

Визається ц. і к. міа війни і ц. к. міа краєв. оборони вислати особним військовим від-

діл до висирання амуніції (вибухових матеріалів), порозкиданої скрізь по полі і стрілецьких ровях Зборівщини, в наслідок чого приходять до різних нещасливих випадків убивання людей в поодиноких громадах наслідком експлозії наслідком чого не може бути поле обробляване.

Рівночасно визнається ц. і к. 4. генеральну команду у Львові, щоб безпозволично прислали до повіта відповідну кількість технічних відділів, в цілі виазирання амуніції, і робітників військових, зглядю полонених, в цілі засипання стрілецьких ровів і окопів.

З огляду на цілковитий брак живности в повіті, та на репатріацію евакуованного населення, котре привернено доміа без відповідної живности, домагається людинств безпозволично достави збіжа, муки і інших средств живности, також обуви і оджи те потрібного насіння до засівів для неї.

Тому що доси, жидність повітова мешає в негігнених ямах, ачинають кидатися пошестні недуги, як тиф і віспа; тому визнається мін. публичного здоров'я і публичних робіт завдати чим скорше ліку через установлення в повіті лікарів і аптек, та приступити негайно до приміщення людинств в гігієнічних мешканнях.

З огляду на велике знищення повіту зборівського домагається віче о добре зреорганізовану Експозитору в провідником Українцем, знаючим місцеві відносини і стиль, котрий би радо співів людинств в помічу, бо як доси показується, чужинці байдуже відносяться до цілої відбудови.

З огляду на операційний терен зборівського повіту, зглядю знищено інвентар живий і мертвий майже цілковито в повіті, тому визнається правительством, а зокрема Ц. В. Г. доставити безпозволично потрібний інвентар, щоб мож було загосподарувати просторі обширні рілля, лежачі облогом.

Віче констатує, що в повіті є більше як 1220 коний при вузкетеровій веліації, котра цілком непотрібна. Жаліри і коні обидануть повіт, а нічого не помагачуть в роботі місцевої людинств при управі ріллі, тому визнає ся 4. Генеральну Команду забрати жовнірів, а коні розділити враз в воєни іупряжею міжлюдинств зборівського повіта до підляних робіт.

Віче домагає ся виключення всяких реквізицій в зборівському повіті на річ війська, або чужих політій, бо продукція повіту не вистарчає на виживлення місцевого населення і живого інвентаря. За те домагається негайно доставити потрібну поживу для виживлення людинств допроважені голодом до крайности.

Віче домагає ся від Уряду виживлення, щоб комісіонерство викупна агмелшодів і худоби надано господарсько-торговельній спільній „Віра“ в Помор'яхах. Рівночасно провізацію цілого повіта віддавати згіданням сторарішенням.

Визається Уряд виживлення населення і Мініст. рілляництва, щоб розділ насіння приделено вча: філіі „Сільського Господаря“ в Зборові і в достаточній кількості.

Віче констатує факт, що правительственні чинники відібрали евакуаційні причинки для людей вернувших на своє чисте поле і замешканих в стрілецьких ровях і на боріи виплених сирих будах, тому домагається віче виплачування в дальшім тагу евакуаційних причинків так довго, доки господарства тих людей не будуть цілковито відбудовані.

Віче домагає ся, щоб авторизоване Краєве Товариство „Сільський Господар“ у Львові і зрізнано його права з іншими ц. к. Товариствами вільничими в краю.

Віче домагається, щоб у всіх інституціях воєних вступлені Українці, на пропозицію філіі „С. Г.“ в Зборові, відповідно до процентного складу населення народности повіту.

З огляду на велике зниження повіту зборівського домагається віче о добре зорганізовану будівельну Експозитору з провідником Українцем, знаючим місцеві відносини і стиль, котрий би радо співів людинств в помічу.

Віче домагається, щоб привернено попередні Ради господарсько-громадські, а о скільки де муся би бути правительственний воісар, то повинен бути вибираний громадянами, а лиш затвержений ц. к. Староством.

Віче визнає власти, щоб людинств тутешного повіта дала позволення, купувати і привозити збіже з інших сусідних повітів, а то в цілі засіву і виживлення людинств. Збіже півдобирано евакуованій людинств комісарами староста має бути звернене потребууючій людинстві назад.

Віче домагається від ц. к. Намісництва о перенесення ц. к. Староства в Помор'яні до його сталого осідку в Зборові, щоб людинств в цілому повіта могла декше ві Староством комунікувати ся.

Віче домагається привернення суду в Зборівщині, бодай тимчасового установлення сталого

урядників стело урядуючих в осідку Староства в цілі легалізації підписів і т. п.

Віче визнає п. посла нашого округу п. др. Егеня Петрушевича, щоб доложил виставлення всіх пописих постулатів, а в вілнім часі від парламентарної сесії привіє в повіт і маочно переконався про гарування своїх виборців, вислухав із жалів та представил положення перед трибуною світа, як держава обіцяється тими, як і жертвували все своє майно і кров для держави.

Інтервенція Японії і Китаю на Сибірі.

ТОКІО 23. липня (Райтер — ТКБ). На скремім засіданні державної ради під проводом цісаря ухвадено прийняти міри зрядженим правительством в справі Сибірі. Тимчасове правительтво у Владивостокі вручило союзникам ноту, в якій просить о солідну військову інтервенцію. Становище союзників буде залежне від положення у східній Сибірі.

ТІЕНТСІН, 19. липня (Райтер — ТКБ). На засіданні в міні терстві війни, яке відбулось вчора, порішано кабінет, що Китай візьме участь в інтервенції в Сибірі.

Війська автвенти на мурманським побережю.

ЛЬОНДОН, 24. липня (Райтер — ТКБ). Урядовий звіт подає текст умов, виключений між представниками Англії, Франції, Америки і окремної ради мурманської області в справі спільної акції для оборони мурманської області перед німецькою коаліцією. В умові вказується залучення російських добровольців до війська антанті, і крім сего виставлення російських військ під російською командою. Англії, Америка і Франція прирекли доставити помічу для людинств мурманської області і дати фінансову допомогу. Рада мурманської області знавади також, що ся умова має на цілі оборону територальности мурманської області для цілі ведення Росії.

ВІДЕНЬ, 24. липня. З Києва доносить, що англійські і французькі війська заняли місто Петрозавдськ на мурманським зеліничім шляху.

Мирові переговори між Росією і Фінляндією.

ГЕЛЬСІНГФОРС, 24. липня (ТКБ). Отворення фінсько-російських мирових переговорів на бажання російських делегатів відложено на 29. с. м. Фінські делегати відітали вчора до Берліна. Німецько-фінська комісія визначила демаркаційну лінію між Фінляндією і Росією над фінським залезом, агідно з давньою границею.

З альбанського боввища.

ВІДЕНЬ, 24. липня (ТКБ). Урядово: На італійським фронті не було ніяких змітнійших боєвих операцій. На альбанським боввищі наші хоробрі війська витривалим опором удалиемали постійні зусилля неприятеля передомити наші ділі у відтинку Деволі.

Великавські змагання на Заході.

БЕРЛІН, 24. липня (Вольф) Урядово: Жива діяльність на лівні від Лі, від Арри і Альберта. На західнім березі Арри Французи і місцеві наступі під Maillé і далі на південь дішли переходово аж до Аври. Наш противник приаернув давній стан. Вечером відігеро частинні наступі ворога, виходячі з Maillé і з області на лівні від сеї місцевости. Між Ескою і Марноу неприятель, спровадивши нові гряді, вів вчора рано далі свої масові наступі. Армія ген.-колкавника Бена поборола кілька разів поновлюваний напір ворога. Французи і Американці потерпіли знов дуже важкі втрати. Міа Hagenne і Neuant вшох неприятель маворі п'ять разів до вступу. По обох бках Virentaire зискав він переходово щеца на терені наш противник наступі його в старості, а коли зайняв. Наш спугнутоучай игои робіли в режі наступу, як були ще в погойах, і при першій наступі. Паниркі вези, які першій часом мали ділі репатріацію; а кету, яка сестрела на памі, відкрито в частотосту.

Також між Oureq і Marne ділялися важкі війни між нашими військами, які змагалися

Велику трагедію а часів пануваня нагайки і царських сатравів п. 3.

„Мученики любови“

(КАТЕРИНА КАРАШКІН) зі славною артисткою ЕЛЕН РІХТЕН в головній ролі — висвітлює —

Кіно „КОПЕРНИК“ вул. Коперника 22

бачити, тож хочу дещо доброго — більше злого подати до придатної відомості, що зможе також послужити за відповідний предмет нашим послам і до питання поділу Галичини. Зану від залізничної станції. Минувши „Бохів" доїхав я до „Boi ou!" Яка ріжниця! Там же на двірці є наша напись, а ту замальована чорною краскою — на нових будинках зовсім не помічають укр. написів („Szczetec"). За те в жаальні спільної класи над зачинними дверми до сумесної кімнати читаєш: „салъ второго класа", як останок по моїх днях, яких відай ще чекають, коли лишави до тепер. Доїздиш до ринку, є дім „Strazy skarbowej", а в ринку „с.к. Urząd pocztowy", далі „Magistrat", далі „Powiatowa kasa oszczędności", де мільони хлоської керавниці пропаля, бо дирекції нема, а урядує нефаховий якийсь урядник, тай всі акти враз в панськихми — не хлоськими веклями в часі інвазії пропаля тай ніхто не допитується, де громадське добро!

Був я в старості, де вправді інформаційні таблиці містять і українську напись, але за те мочавши від зльнего та кудого підписаря (ліліауга) до самого пана старости ніхто ні словечка по українськи не промовить — хоч се найвища власть політична для українського, не для матурського певитуфу Східній Галичині — поки що ще під австрійським орлом!

Сам пан староста Kempiński, людина дуже чемна, але надавався би там, де не винагається знання українського писма і живої української мови, якою він зовсім не володіє, бо навіть підписатись по українськи не уміє. Його заступник комісар Тишковський, більше горда штука чим староста, крияєть лице, як почув українські слова, бо він одиникий лишився ще в той шехтольської школи попереднього старости Глажевського. У него та добра прикмета, що рівномірно трактує і українські і польські подання, бо дає їм вислажати по кілька місяців, аврочні справді у нього бррак часу, бо він веде „Urząd gospodarczy", аврочніцію цілого повту після „параграфіа", хоч в Долині воли обтіаті на лік, але шлі і всемогучі в ціліа новітї негї в місті. Не скоршим темпом полагаджують ся справи у всяких інших тепер численних комісіях, як причинкових, воєнних чиниць і т. п., де на лік нема дійсних заступників української народности повту. Тому полагадження справи залежить від гумору і ласки кожної — ту польської комісії. Не диво, що селянки йдучи до всяких урядів почавши від почти, скінчивши на суді, не з голими руками, а з клуночками, бо мовляв кажуть „jak się da, to się da zrobić". Друга річ, чи аміст тах клуночків лізе й до гори, чи опинюється ся найниже, або по середині — годі доказати, бо на те є розум і наука! За Глажевського, який правда до селян і до вїтїв говорив по українськи, був комісар рілничий Українець п. Творядло, що заступався за українські справи, а тепер на його місце прийшов мауэр, що не читати, ні писати, ні говорити по українськи не уміє, а має задачу лично зноситися в населенням всего повту, яке є чисто українське. Такого покром чадали до Долини і інспектора абіжевого — словом чисто польський „бейцрк" з Królswa!

А до того „бейцрку" майже всі уряди громадські по бажаню староста, пишуть по польськи, так як зі староста виходять лиш польські писма і польські друки навіть на українські подання і до українських товариств, бо нема кому написати по українськи, а на українські друки нема грешній. „Urzędowy Dziennik" до громад редагується до громад лиш по польськи, без огляду на се, чи той десятий український вїгт розуміє, але за те розуміють добре надані старостинські вїгтї та комісарі, розуміється, польської народности, що поводяться з селянами грше, як колїсь маудатори, (Pan Skulski) а Княжолуки, що шліли повітем грєсе, та нікого не боїться, бо має чим аврочіувати! Позичку по селєх від селян вичушують (коміс. Віновський і поручник Гладій) в той спосіб, що грозять як не підпишуть ся, що їх претенсії за воєнні чиницьби провадять. Не инший дух панує і в ц. к. Суді повітовім, та уряді податковім, де навіть інформаційні таблиці є лиш в польській мові. На місце пок. судї Е. Колядженз імеєвано Педяка, патріота, якого Українці мучать звинувати Палякам, а Українця, секретаря суду п. Яремозича не ласкає рекдаувати з вїгска п. начальних суду, прятягь і одноишленник бур-

шого старости Глажевського, п. Дроздовський. Навіть експозитора ц. к. Намісництва не ріжнить ся в проводі від инших ц. к. властей!

Містом править комісар Кожекевич, директор Каси одадности і до поради має 2 жидів, бо в „байраі" ані на лік нема Українца, хоч міщан вносили петицію і зажалєно до ц. к. Намісництва, але воя по пів року спочивзе в поворотом до Долини в ц. к. старостві та сніг сном блаженієм, а тимчасом містом править абсолютно комісар чи радше п. Радїш. З того виходить, що аврочіціїа цїгте туг зовсім після загальних в Галичині аврочіizations воя, бо під впливом опікою жидів і в їх руках воля і ласка, яка найперше мусить сїлавати на тих, що формально представляють владу, а видно те з того, що комісарі, хоч не є власниками реальностей, вигодоувають для себе і на продаж пацюки, та держать власні коші при своїй пятаї Х. і IX. ванги!

Комісію терство найважнійшої гаузи правтвого господарства с. с. в. ж. а, має мочутий Жид Радїш, що завзячує сьому приятелєви, бувшому комісарєви при туташнім старості, ашехалякови Галушї, який тепер грєсе Цятраїєво для пшіу у Львові! а розділією цєтру має Жид Штрайт, нафти і сїчох таюж Жиди, словом, самі „свідєрки", а ц. к. власти без представлятелів української народности тільки на паперї!

А вжек про повітову Раду не мочна нічого лутнього сказати, вона зложена після рецепти б. старости Глажевського з членів ашехпольської московської покром в маршакком кс. Зарємбою і відемаршалком -отця Сєйкою, що втік в Росіянїа, та тепер вже спокійно вернув. Однак Рада не є комплєтна, а радить повітом тільки кількох Польків з Жидами. Повітова Каса, — як сказано, без властивого заряду — пуста, аврочіацшена, аврочіацшєву бурмістрєви ашехпольскому др Котловському, що таки щез вже в Долини. Не кращу долю має і місцева шкільництво, розуміється в огляду на український інтерес. Є вже 7-класова українська приватна гімназія, заложена д ром Павцьським, але місто не достарує конгінєнту молодїжі, бо навіть укр. паралєлок нема в в народїх міських школах, які при сім не мають окремого катєхита, а позичають з гімназії, бо на всі школи катєхитом є одиникий о. Лада! Загє росє польська, аврочіацшє жуїцєвськo-польська гімназія.

НАДІСЛАНЕ.

АДВОКАТ Др. Роман Курбас відновив свою адвокатацьку канцеларію в Борщеві і веде її далше в домі пок. ч-ра Дорундяка. 123 5-7

Хто знав-би ще про пропащу п. Юлію бар. Баталію, зводиль донести на адресу Марія Ярошевська — Маркіаші біля Станіславів. 106 3-4

ОГОЛОШЕННЯ.

ГРІСІК жидлонїє до мїта лица ваїсьть мал во вїбїлїє і ваїсьтьво шкїру, пакет 1-20 К в лущї 3 К. Сїль купелєва ваїсьтьво і ваїсьтьво сїру 80 с. пакет. Шамаони до ваїта воносє. Перфумєрїя. — **С. ФЕДЕР**, Львів садєтєвїа 7. — Увага: В своім власнім інтерєсі прошу уважати на фірму і ч. дому 7. 498а 16-7

На час літних Фєрїї пошукую інструктора до врго-толасєя учєнїа в-IV. кл. пїл. до Ієспїгу повратного з мєтєрїатїкє Гомерод після умови — оголошенє на руцї о. Авдєєя Обїжанського, пародє в Підїстриах п. Ходорїа. 150 1-3

Кулєво реалїєтє під Львовєм в околицї городєлєвського тракту, сїладєччєя ся в довїлїєю сїлєвїєтєя грїу-ту по комєсїє хоч в будинок мєтєрїалїєм. Згєлєшєнїя з почєднїєм описом під: Махєод Пасїчїнїа, Кулаовїчї п. в мїсцє ад Конопїшї сїмєнтїєскї. 163 1-3

Возьного за добрую винагородою приїме Товариство „Карпатїа" Львів ул. Руська 18. Зголошенє від годїни 10-12 перєд полуднєм. 3-3 XII.

Красвий Союз для збуту худоби у Львові вул. Оссолінських ч 15.

потребує сєйчєм корєспондєнтє, мєтєрїєстїкє, ака впрєзно пїше на машїнї „Морєдєс" усаїнським і латїнським писмєм і грїє сїлє бюровї до букалєгорїї і маїстєрїатїкє. Згєлєшєнїє писанїє поданє пєтєнтіє прїйїмє Дєрєкцїя кождою дня до 12. год. рано. 114 2-2

Нова українська часопись німецькою мовою у Відні!

У Відні виходить нова українська часопись на німецькій мові:

„UKRAINISCHE BLATTER“

ли всеукраїнський міжнародний орган.

Часопись має на метї заступати інтерєсє незалежної Української Держави перед зарубїжнєм думкоє Австро-Угорщини і Німєцїєн, а рїзнєж і інтерєси австро-угорських Українцєв. Дє сївообїгнїцтєав запрошєно найбїльшїє українських і нїмєцьких публїцїстїа. „Ukrainische Blatter" виходить мїсїм разїм на мїсєць в накладі 8 — 10.000 примірїнкєв. Часопись має власних корєспондєнтїв в Кїєві, в Харковї, Одєсї, Львовї, Чернївцїях, Берлінї і Монєхїї. За давїцем названїю часописки являється б. р. дєктер тїжнєвїкє „Ukrainische Korrespondenz" Вїдлєвїєвр Калїновїч. Умови переддєтї таїкї: рїчно 18 К, пїрїчнє 10 К, чєртїрчє 6 К.

Адмінїстрація просїть посїлїтї в замовлєнїах, щєбї виданїцтєво мєгло усталїтї вєклад. Адреса Wien VIII. Albertgasse 26/13 and II 128. 4

„СИДОНІЯ“

Фабрика дїєтєтїчнїх аврочїєв і додаткїв до печїва в Краковї, вул. Шлях ч. 59, поручєє смї аврочїєв мєркї „Сїдонїя" а сє: ТОРТИ, БАБКИ, варшавськї в ягїчї вїдїнах, МЕДЇВНІК, як тїаєв оцєтєвї ГАЛЯРЕТКИ з кїлькємаїстїєм смєлєк.

Всїлаєть ся на провінцїю так потємю в і звїлїнїєцєю. Дїє П. Т. купцїв відлєзвїднїє рє бат. Цїнїкї всїлає і прїйїмє аврочїєвє

АЛЬФРЕД К. ГАМПЕЛЬ,

генеральний заступник на Австро-Угорщину ЯРОСЛАВ. 1338 9-2

Запрошенє до перєдплатї! **„НОВИЙ ЧАС“** мїєтєрїєстїкє, сїєтєрїєстїкє, публїцїстїкє, лїтєрєтурнїє тїжнєвїкє появїтєсь 3. верєсїя 1918

Нїполїгїтєчє сє писмєм, обїєчє. 16 сторїє друку, велєч. 28x8 см, будєт: 1. Показ вєтї перєдгїд аврочїєв, рєдїє сїєтє. 2. За нїм явїтєсь гєлєвоє справлєнє укр. народї господарствє, аврочїєвїтїєм і жєрєвїлєм нар. богатєствє, пропєчїувєтїє сїємом, орїєнтєлєціє шїр. кругїа в коопєрат. дує, сїєтєдє аврочїєв відбудовнїє краєв, подєкїтїє нєваїкє, розпорїдєнє, шїрїтїє лєкїтєчїє і ерїтїєнїє вїдємїєтїє і перєдїє для рєзон, ієстїтєцїє, тємєрїєстїє, сїєлєк, торгєвлє, сїєлєк, крємїєцїє, купцїє, рємїєсїа, промїєлєвїє і т. д. 3. Сїдїтїє на ходєм і рєзонїєтєм орїєнтєлєцїє аврочїєв укр. жїдїєцїє і тє посєбїєтїє. 4. По сїєчїувєтїє дєщє мїсцє для нєвєч. укр. і сїєтєвїє лїєрат. і арїєст. творчїєстїє щєб лєзрїє сєрїєснїє і напружїєв сїєтїє вїєстїє дїєтїє таюж вїдїдїє і рєзонє для умєчєво дїєух. Загалом нєсїє нєрєдїє і нєзрєдїєчїєтїє на мєтєрїєстїє корєстїє нїк нєїшїрїєтїє кругїє укр. суспїєлєвїє. Виданїєтїє в рєдєкцїє сєгє тїжнє бїєтє вєстїє **Авєбрєз Бєрєзовськїє**, Сїєлєрєкїє для нєсїє аврочїєвєчїє в мїєрїє і нєвєлєкїє, описмєнїєкїє і фєхєтїєлє. 155 1-6

ПЕРЕДПЛАТА будє впрїє рїчно К 30⁰⁰, шїр. К 15⁰⁰ до жївнї 1918 р. 10⁰⁰. Тє сїєчє в грївнїх і аврочїєх. Подєкїє чєстє 50 сот. або мїєрїє. Рєд їє адм: „НОВИЙ ЧАС", Львів Руськїє 1.

Дїє усталєно вєкладу прєсамє о лєскїєнїє послїє в перєдплатїю — на жїдїєнїє нєсїє лєкїєм потємю охлєдїєчїє.

„СВОБОДА“

Дєкларєцїє за рєдєкцїє А-р ВАСИЛЬ ПАВЕЛКО.

популярний тїжнєвїкє, виходить кождої суботї; дає повнє оглєд нашого сучасного національного жїтїя і звєсїтїєнїє подїє. Орїєнтєрїє сторїнкї тїжнєвїкє прїєсвєчєнїє гєспєдєрїє воєнного часу. Кождє мїєтїєтїє ієтєрєснїє фїєдїєтєн. — Цїлєрїєчнє перєдплатїє вносїєтїє пїрїчнє 5 К., квєртальєвє 2 К. 50 с.

Друкарї „Дїє", Львів, Рїнєк ч. 18